

Una casa amb cel

Un jardí amb un sistema de tancament automàtic és l'element central d'una casa a les Preses que es relaciona de manera oberta amb l'entorn però també vetlla per la intimitat i per evitar les molèsties del trànsit

TEXT **ALFONS PETIT**

Estirada damunt l'herba d'un prat, mira el cel i tot el que s'hi acostava: les capçades dels arbres, els cims de les muntanyes properes, els núvols, el vol dels ocells...». Amb aquesta frase comença l'arquitecte Arnau Vergés i Tejero (Olot, 1979) la descripció que fa del seu projecte *La casa a cel obert*, un habitatge de Les Preses que va ser una de les obres seleccionades pel jurat dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2017 en la categoria d'Arquitectures. Vergés tancava la introducció a l'escrit sobre el projecte inclòs en el catàleg dels premis apuntant que «la casa a cel obert es relaciona amb el seu entorn a través d'un pati obert al cel i a les coses altes, alhora que es protegeix de la carretera i de les cases veïnes».

Tot seguit, Arnau Vergés, amb estudi a Olot des de l'any 2004, dona detalls de l'emplaçament de l'habitatge, i d'algunes de les particularitats d'aquest espai: «Aquest projecte s'ubica en un barri residencial construït damunt d'una antiga trama d'horts i conreus delimitats per murs de pedra tosca. La casa

es troba en un extrem del sector i limita amb una carretera al nord-oest, amb altres cases al sud i a l'est, i amb arbres als quatre vents». Tenim en compte aquests condicionants i els requeriments del promotor (particular) del projecte, «plantegem una casa de planta baixa opaca a nord, que canvia a sud i oberta al cel a través d'un pati, que es concep com el gran espai de relació de la casa. Aquest jardí, que es troba lleugerament elevat de la resta de la parcel·la, disposa d'un sistema de tancament automàtic, que permet diferents gradacions de relació amb el barri: des de la plena opacitat fins a l'obertura total, passant per la gelosia mitjançant l'orientació de les seves làmines. El mur en L, construït amb la seva pròpia pedra tosca recuperada, és l'àlter ego del parament de persianes orientables i té la funció d'aïllar la casa del vent i del fred de nord, així com també del soroll i de la visió d'una via prou transitada».

L'arquitecte olotí continua explicant alguns aspectes de la seva proposta: «Damunt de l'antic mosaic d'horts, dibuixem una nova trama d'1,5 x 1,5 metres, sobre la qual encaixem tot el projecte. Aquest ordre s'expressa en l'estructura, però també ens dona respostes en la distribució i en els paraments interiors. Dins del mur i sota la lluernia lineal, que quasi el deixa exempt, hi ha el corredor encar-

regat d'organitzar el programa de l'habitatge: una peça que connecta els espais canviants de la casa amb el cel sempre al damunt seguint l'implacable ritme que dibuixa l'estructura».

Arnau Vergés insisteix en la relació de l'immoble amb l'exterior en el seu epíleg a les explicacions que dona sobre el projecte: «La casa a cel obert vol mostrar-se amable al barri, tímida a la carretera i arrelada a la terra; vol ser un refugi de calma en el tràfec de la vida moderna. La casa a cel obert és tan sols un prat d'herba fresca per sentir els ocells i comptar els núvols que passen pel damunt».

Fitxa tècnica

► **Projecte:** La casa a cel obert.

► **Municipi:** Les Preses.

► **Autors:** Arnau Vergés Tejero, arquitecte.

► **Col·laboradors:** Jordi Cusidó (dissenyador d'interiors); Xevi Bayona (arquitecte); i Josep M Codinach (aparellador).

► **Contractista:** Puig Alder, s.l.; Cros Encofrats, s.l.; i Promocions Grederes, s.l.

► **Fotografia:** Marc Torra, Fragments, s.l.

A